

Pritožba, ki jo je vložil Koldo Gorostiaga Atxalandabaso 5. julija 2007 zoper sklep Sodišča prve stopnje (drugi senat) z dne 24. aprila 2007 v zadevi T-132/06, Koldo Gorostiaga Atxalandabaso proti Evropskemu parlamentu

(Zadeva C-308/07 P)

(2007/C 211/43)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnik: Koldo Gorostiaga Atxalandabaso (zastopnik: D. Rouget, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropski parlament

Predlogi pritožnika:

- to pritožbo naj se razglasi za utemeljeno in posledično naj se razveljavi sklep Sodišče prve stopnje z dne 24. aprila 2007;
- dokončno naj se razišči o sporu ter naj se za nično razglasi odločba generalnega sekretarja Evropskega parlamenta z dne 22. marca 2006, s katero je bilo pritožniku naloženo vračilo zneska 118 360,18 eura in na podlagi katere so bila zadržana izplačila nadomestil, ki jih je pritožniku dolgoval Parlament;
- toženi stranki naj se naloži plačilo lastnih stroškov in stroškov, ki jih je priglasil pritožnik.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik v podporo svoji pritožbi navaja šest pritožbenih razlogov.

S svojim prvim pritožbenim razlogom ugovarja uporabi člena 111 Poslovnika, zaradi česar naj bi mu bila kršena pravica do poštenega sojenja, saj niti predhodno pred Sodiščem prve stopnje ni podal svojih navedb niti ni mogel odgovoriti na trditve Parlamenta.

Pritožnik s svojim drugim pritožbenim razlogom zatrjuje, da je bilo kršeno načelo nepristranskosti, saj naj bi o obeh tožbah, ki ju je eno za drugo vložil v zadevah T-146/04 in T-132/06 – in v katerih sta bila izdana sodba z dne 22. decembra 2005 oziroma sklep z dne 24. aprila 2007 – o temelju presojali isti sodniki. Omenjeno načelo pa naj bi zahtevalo, da isti sodnik – celo na isti sodni stopnji – ne sme biti prisoten v zadevi, ki temelji na istih oziroma zelo podobnih dejstvih kot zadeva, v kateri je odločal predhodno.

Pritožnik s svojim tretjim pritožbenim razlogom zatrjuje, da je Sodišče prve stopnje nepravilno ocenilo obseg sodbe z dne 22. decembra 2005. Ker je bila odločba generalnega sekretarja Parlamenta z dne 24. februarja 2004 zaradi nepristojnosti razglašena za nično, tožeča stranka dejansko ni imela nobenega razloga vložiti pritožbo zoper to sodbo pri Sodišču, saj je bila posledica ugotovitve nepristojnosti neobstoja sporne odločbe.

Pritožnik s svojim četrtem pritožbenim razlogom ugovarja sistematičnemu zavračanju s strani Sodišča prve stopnje trditve, ki jih je navajal z namenom dosege razglasitve ničnosti odločbe generalnega sekretarja Parlamenta z dne 22. marca 2006. Slednja odločba naj bi namreč pomenila novo odločbo, drugačno od odločbe z dne 24. februarja 2004, in Sodišče prve stopnje naj bi torej bilo dolžno preučiti vse tožbene razloge, vsebinske in postopkovne, ki jih je pritožnik navajal za izpodbijanje odločbe.

Pritožnik s svojim petim pritožbenim razlogom Sodišču prve stopnje očita, da ni preučilo tožbenega razloga višje sile, čeprav ta tožbeni razlog ni bil podan v tožbi zoper odločbo z dne 24. februarja 2004.

Nazadnje, s svojim šestim pritožbenim razlogom pritožnik Sodišču prve stopnje očita, da ni spoštovalo načela dobre uprave, s tem da je med drugim zavrnilo vsakršno sklicevanje na Kodeks dobrega upravnega ravnanja, ki ga je Parlament sprejel 6. septembra 2001.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Lunds tingsrätt (Švedska) 5. julija 2007 – Švedska (Tillsynsmyndigheten i Konkurser) proti Holmqvist

(Zadeva C-310/07)

(2007/C 211/44)

Jezik postopka: švedščina

Predložitveno sodišče

Lunds tingsrätt (Švedska)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Švedska (Tillsynsmyndigheten i Konkurser)

Tožena stranka: Holmqvist